

Από το Συναξάρι - Ο όσιος Βασίλειος της Ποϊάνα Μαρουλού

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 25 Απριλίου, 2021

25 Απριλίου

Ο μακαριστός γέροντας Βασίλειος γεννήθηκε το 1692. Σε νεαρή ηλικία αποσύρθηκε με ένθεο πόθο σε τόπο ερημικό για να συμμεριστεί την ισάγγελο βιοτή άλλων ασκητών. Περί το 1713, εγκαταστάθηκε μαζί με άλλους μοναχούς στην Σκήτη Νταλχαούτσι, σε δάσος στα σύνορα Βλαχίας και Μολδαβίας, την οποία διηύθυνε επί μία εικοσαετία.

Καθώς ο τόπος δεν προσέφερε την ησυχία που αναζητούσε ώστε να αφοσιωθεί απερίσπαστος στην προσευχή, πήγε και ίδρυσε σκήτη σε απρόσιτη τοποθεσία, μακριά από κατοικημένα μέρη, στην Ποϊάνα Μαρουλού («Ξέφωτο του μηλεώνα»), στην περιοχή του ποταμού Μπουζάου (σήμερ. στην διοικητική περιφέρεια Βραντσέα).

Το 1733, χάρις στην υποστήριξη του ηγεμόνα Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτου, ανοικοδόμησε ξύλινο ναό και κελλιά, εξακολουθώντας να ασκεί την πνευματική καθοδήγηση της Σκήτης Νταλχαούτσι. Έχοντας καταθέσει εχέγγυα της ορθοδοξίας του και του αυθεντικού ασκητικού βίου του, κατόρθωσε να καταστήσει το καθίδρυμά του σταυροπηγιάκό, εξαρτώμενο απευθείας από τον μητροπολίτη Βλαχίας, ο οποίος μπορούσε να παρέμβει στα εσωτερικά της μονής μόνο σε περίπτωση απόκλισης από την ορθόδοξη Πίστη.

Η Σκήτη της Ποϊάνα Μαρουλού εφάρμοζε το αγιορειτικό Τυπικό και απέκτησε την προσωυμία «δεύτερος Άθως». Ο στάρετς Βασίλειος μετέβη ο ίδιος πολλές φορές στο Άγιον Όρος και κατά την διάρκεια της τελευταίας του επίσκεψης, το 1756, ενέδυσσε με το μοναχικό Σχήμα τον όσιο Παΐσιο Βελιτσκόφσκι [15 Νοεμ.].

Εξηγώντας του τους κινδύνους της ερημητικής ζωής, τον συμβούλευσε να προκρίνει τον κοινοβιατικό βίο, ο οποίος επιτρέπει στον μοναχό να ανακαλύψει την ίδια του την αδυναμία, να κατανοήσει το μέτρο του και να μετανοήσει προσευχόμενος στον Κύριο καθημερινά ώστε να λάβει την χάρη μάλλον παρά να τρέφει μέσα του την ματαιοδοξία και την έπαρση, χωρίς να βλέπει ότι τον ακολουθούν τα ίδια του τα πάθη. Και πριν αποχωριστούν, του παρέδωσε την τάξη που ακολουθούσε ο ίδιος.

Πέρα από την προσευχή, οι μοναχοί της σκήτης επιδίδονταν στην μετάφραση των συγγραμμάτων ασκητών Πατέρων, όπως οι άγιοι Ισαάκ ο Σύρος, Ιωάννης της Κλίμακος, Γρηγόριος ο Σιναΐτης, Ησύχιος Ιεροσολύμων και Φιλόθεος Σιναΐτης.

Ο ίδιος ο γέροντας συνέτασσε πολύτιμους προλόγους, στους οποίους εξηγούσε πώς να κατανοήσουμε σωστά τα όσα έχουν γραφεί για την νοερά προσευχή. Καταδεικνύοντας τους κινδύνους μιας αποκλειστικά σωματικής άσκησης, υπογραμμίζει την σπουδαιότητα της νήψης και της νοεράς προσευχής, που είναι προσιτές ακόμη και σε λαϊκούς.

Γράφει ότι για να ασκήσει κανείς την νοερά προσευχή, πρέπει να έχει κατά νου το παράδειγμα της χήρας του Ευαγγελίου, η οποία μέρα-νύχτα φώναζε στον δικαστή, ζητώντας να της αποδοθεί δικαιοσύνη (Λουκ. 18:1).

Παρότι έδινε προτεραιότητα στη ευχή, επέμενε επίσης στην σημασία των εκκλησιαστικών Ακολουθιών, που τελούνται σύμφωνα με το Τυπικό, αλλά με μέτρο όσον αφορά την διάρκειά τους, και ακριβώς αυτή την σύζευξη ησυχαστικής παραδόσεως και κοινοβιατικού βίου κατόρθωσε σε μείζονα βαθμό ο μαθητής του άγιος Παΐσιος.

Ο στάρετς Βασίλειος απέκτησε, παρά την θέλησή του, μεγάλο κύρος και αυθεντία στην Ρουμανία σε βαθμό που εκλήθη σε μια σημαντική εκκλησιαστική συνέλευση το 1749 στο Βουκουρέστι, στην οποία παρευρίσκονταν οι πατριάρχες Αλεξανδρείας, Αντιοχείας και Ιεροσολύμων.

Οι επίσκοποι εξέτασαν την πίστη και την πνευματική διδασκαλία του και όπως γράφει σε ένα γράμμα του ο άγιος Παΐσιος: «Βρήκαν την πίστη του αγνή και ακλόνητα ορθόδοξη και έκριναν ότι δεν διδάσκει τίποτε που επινόησε ο ίδιος, αλλά βασίζεται στην αυθεντία της Αγίας Γραφής και ακολουθεί καθ' όλα τις εκκλησιαστικές παραδόσεις και τους αγίους Πατέρες».

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Με τον τρόπο αυτό, ο στάρετς Βασίλειος άνοιξε τον δρόμο για την αναγέννηση του ησυχαστικού βίου και εκοιμήθη ειρηνικά στις 25 Απριλίου 1767, στην Ποϊάνα Μαρουλούι, όπου βρίσκονται ακόμη σήμερα τα τίμια λείψανά του, σε μέρος άγνωστο.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος όγδοος, Απρίλιος, σελ. 246. Εκδόσεις "Ινδικτος", Αθήναι 2007)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)